

S U R V I V A L

Teatr im. Stefana Jaracza w Łodzi

simon BLOCK
S U R V I V A L

(Place At The Table)

przekład Krystyna Podleska, Anna Wolek

reżyseria
barbara SASS
scenografia
waldemar ZAWODZIŃSKI
kostiumy
maria BALCEREK
muzyka
michał LORENC
reżyseria światła
krzysztof SENDKE

obsada
Sarah
ewa AUDYKOWSKA-
-WIŚNIEWSKA
Adam
kamil MAĆKOWIAK
Sammy
dobromir DYMECKI
Rachel
agnieszka WIĘDŁOCHA

asystent reżysera, inspicjent, sufler
marta BARASZKIEWICZ
asystent scenografa
ryszard WARCHOLIŃSKI
operatorzy światła
waldemar OSIECKI
wojciech WALKUS
operator dźwięku
jerzy SZCZEBLEWSKI

prapremiera polska
na Małej Scenie 20 grudnia 2009

licencjonodawcą jest Agencja Teatralna BIS

VTV

simon BLOCK

jest angielskim dramaturgiem młodego pokolenia, uważanym za wnikliwego obserwatora współczesnej brytyjskiej rzeczywistości, która jak się okazuje, ma swoje odniesienia także i w naszym kraju. Uznany przez światową krytykę Block debiutował stosunkowo niedawno, w 1995 roku sztuką *Not a Game For Boys*. Dwa lata później napisał dramat *Chimps (Akwizytorom dziękujemy)*, którego premiera odbyła się w 1997 roku w londyńskim Hampstead Theatre, potem powstały *Place At the Table (Survival, 2000)* i *The Chain Play* (2001). Jest również autorem scenariuszy do filmów fabularnych, m. in. *Pilgrim's Rest*, *Shooting of Thomas Hurndall* oraz seriali telewizyjnych *Sprawy inspektora Lynleya (Inspector Lynley Mysteries)*, *Żądza krwi (Wire in the Blood)*, *Nowe triki (New Tricks)*, *Hotel Babylon*.

zarówno ogromny szum medialny, jak i ilość podręczników instruktażowych, czy najprzeróżniejszych kursów i treningów uczących szacunku do samego siebie. Dzisiaj różnej maści „specjaliści od zarządzania zasobami ludzkimi” stawiają na innego rodzaju „ s u r v i v a l ” wykorzystujący socjotechniki, oparte głównie na manipulacji jako sztuce przetrwania. Asertywność jest „luksusem”, na który stać tylko nielicznych. Większość z nas, nie zważając na konsekwencje i okoliczności, stosuje rozmaite metody schlebienia i nadskakiwania, wykorzystując przy tym próżność swoich zwierzchników. Codzienny, podszyty strachem „pracowniczy ring” i chora rywalizacja, z powodu której wzajemnie się niszczymy, są przekleństwem dla wielu z nas. Boimy się, że będziemy gorsi, stracimy wszystko, wypadniemy z gry... A strach nie ma godności, więc mamy to, na co się godzimy. Nie jesteśmy w stanie niczego zmienić, bo naiwnie wierzymy, że nasza sytuacja jest „do przeżycia” i czekamy... na jeszcze większe upodlenie... Kiedyś niezależni, z głowami pełnymi szlachetnych ideałów, dziś poddajemy się destrukcyjnym mechanizmom, systemowi, który bezlitośnie, bez żadnych skrupułów pozbawi nas resztek złudzeń i pozostawi **p r z e g r a n y m i . . .**

Joanna Siudzińska

Czy człowieczeństwo można sprzedać, a może kupić?

Chciałoby się powiedzieć, że nie. Jednakże, ile razy byśmy nie zaprzeczyli i tak będziemy w błędzie – dzisiaj wszystko jest na sprzedaż, „to” także. Szczególnie, jeśli stawką w grze jest nasze „być albo nie być”... w zespole, firmie, korporacji, mediach, polityce, show-biznesie, w „życiu”... Nieważne gdzie, bo mechanizmy walki o przetrwanie są wszędzie takie same, bo wszędzie roi się od pragnących, niemalże za każdą cenę i każdym sposobem, osiągnąć sukces. Sukces przekłada się bowiem na wysoką pozycję i wysokie apanaże. Właściwie wszystko można przeliczyć na pieniądze. Dla nich potrafimy zdradzić przyjaciół, zabić sumienie i uczciwość. Okłamujemy więc samych siebie, szukając argumentów, które usprawiedliwią nasze czyny i znajdą dla nich logiczne wytłumaczenie. Bezwzględna walka staje się karykaturalnym **w s p ó ł z a w o d n i c t w e m**, a niejednokrotnie nawet postępującym uzależnieniem, zmuszającym do angażowania się w ryzykowne, często wymykające się spod kontroli zachowania. Powszechnością jest brak zaufania, lojalności i solidarności, a także niepewność, zawiść, konflikty, intrygi, a przede wszystkim groteskowo służalcze zabieganie o względy i uznanie przełożonych. Kariera w firmie zależy w dużej mierze od relacji z szefem, dlatego różnymi sposobami staramy się zaskarbić jego uznanie, godząc się na wszystkie pomysły i polecenia. Jeszcze do niedawna wydawało się, że umiejętność odmawiania w sposób pewny, zdecydowany, a jednocześnie nie uwłaczający godności innych i zawsze z podaniem konkretnej przyczyny, była powszechnie pożądana. Świadczył o tym

S U R V I V A L

Teatr im. Stefana Jaracza w Łodzi

Instytucja Kultury Samorządu Województwa Łódzkiego

dyrektor naczelny Wojciech Nowicki

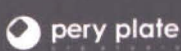
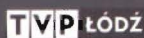
dyrektor artystyczny Waldemar Zawodziński

sezon 2009/2010

www.teatr-jaracza.lodz.pl

mecenaszem strony internetowej jest SFeRa

mecenaszem łącza internetowego jest TOYAnet

Modernizację
Małej i Dużej Sceny
zrealizowano ze środków
Ministerstwa Kultury
i Dziedzictwa Narodowego

Procter & Gamble

Drukarnia
Solariss
Sp. z o.o.